

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 115 af 31. Marts 1933 om en midlertidig Sukkerordning.

Valgt blev: *Hartvig Frisch, Fr. Andersen (Holbæk A.), Bresemann, Marinus Sørensen, Smørum, Levinsen, A. M. Hansen, Rasmussen (Gylling), Clausager, Søren P. Larsen, Duborg, Løje, Larsen-Badse, Prieme og Carlsen-Skiødt.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916. (Domsmænd; offentlig Votering i Højesteret; Nævningernes Deltagelse i Strafudmålingen m. v.).

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2779).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Hartvig Frisch: Idet jeg henholder mig til mine Udtalelser ved anden Behandling, skal jeg henstille til Folketinget, at man vedtager Lovforslaget i uforandret Skikkelse.

Pürschel: I Henhold til mine Udtalelser ved anden Behandling skal jeg anbefale at stemme imod Lovforslaget.

Vagn Bro: Ja, under Henvisning til de Udtalelser, jeg fremsatte ved anden Behandling, skal ogsaa jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at man stemmer imod det foreliggende Lovforslag.

Steen: Vi fra vor Side maa meget beklage, at det trods mange Bestræbelser og megen Vilje fra mange Sider ikke er lykkedes at naa til et Resultat med Hensyn til det Forslag, hvorom Talen her drejer sig. Jeg anbefaler at stemme for Forslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger, og jeg gør det i Haabet om, at det paa Forslagets videre Vej maa lykkes at komme over de Vanskeligheder, der for mig ikke synes uoverstigelige.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 74 Stemmer mod 54.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Fremme af danske Erhvervsinteresser.

Forhandlingen genoptoges.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker for den Tilslutning, der er givet Lovforslaget om Foranstaltninger til Fremme af danske Erhvervsinteresser. De Indvendinger, der er gjort, naturligvis fraset den rene Afvisning fra Kommunisterne og Retsforbundet, er af den Art, at jeg regner med, at Forhandlingen i det Udvalg, der formentlig vil blive nedsat, hurtigt kan føre til Enighed om Lovforslaget.

Jeg finder det naturligt, at der er fremsat Ønske om at faa visse nærmere Oplysninger om Kreditgivningen fra Bankerne, om Ekspportkreditvirksomheden og om, hvorledes Bevillingerne til Fremme af de saakaldte Landvindingsbestræbelser er ydet. De Oplysninger, som man maatte ønske fremført i Udvalget, skal beredvilligt blive givet.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fremhævede, at Bankerne har været en Del tilbageholdende med Hensyn til at give udvidet eller ny Kredit. I nogle Tilfælde har Bankernes reserverede Holdning vel nok været mindre vel betænkt, men paa den anden Side maa man naturligvis ikke glemme, at den herskende Krise har haft sin særegne Karakter netop derved, at der ikke blot har været Tale om, at Folk ikke kunde betale, men tillige om Tilfælde, hvor man i hvert Fald meget nødtigt vilde betale sin Skyld. Organiserede Bevægelser, som vi har set opstaa, imod Opfyldelse af indgaaede Forpligtelser vil ufravigelig føre til Kreditindskrænkning, selv om Pengene er til Stede i rigelig Mængde i Pengeinstitutterne. Man maa jo forstaa, at Pengeinstitutterne kun er Forvaltere af betroede Midler, som de har Ansvaret for.

Men jeg vil nu alligevel være tilbøjelig til at mene, at navnlig Bankerne i adskillige Tilfælde ved deres Udlaanspolitik har rettet Smed for Bager og været for karrige med